Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

alteri ne feceris. Quis ignoret homicidium. adulterium. furta. & omnē concupiscentiam ēē malam. ex eo qd̄ sibi nolit fieri. Si enim mala ēē nescaret. numq̄m sibi doleret illata. Hanc naturalem legem. & cain cognouit peccatum suum dicens. Maior causa mea. q̄m ut dimittar: Et adam & eua cognouerunt peccatum suum. & ꝓpterea abscondti sunt sub ligno uite. Pharao quoq; ante q̄m lex daret̄ p moysen stimulatus lege naturę, sua ĉmina confitetur & dicit. Dn̄s iustus. ego aut̄ & ꝓpl̄s m̄s impii, hanc legem nescit puericia. ignorat infantia. & peccans absq; mandato. ñ tenetur lege peccati. Maledicit pat̄. & parentes uerberat. & quia necdum accepit legem sapientię. mortuum est in eo peccatum. Cum aut̄ mandatū uenerit. id est tempus intelligentię appetentis bona. & uitantis mala. tunc incipit peccatum reuiuiscere. ⁊ ille mori reusq; peccati ēē. atq; ita fit ut post tempus intelligentię. quo di mandata cognoscim̄ ut pueniam̄ ad uitam. opet̄ in nobis mortem si agam̄ negligenti. & occasio sapię seducat nos atq; supplantet & dꝓcat ad mortem. ñ quo intelligentię peccatum sit. lex enim intelligentię scā. & iusta & bona est. ſ; p intelligentiā peccatoꝝ atq; uirtutū in peccatū nasci. qd̄ prius q̄m intelligerem peccatū ēē non noueram. atq; ita factum est ut qd̄ in ꝓbono datum est. meo uicio mutetur in malum. & ut ⁊ ꝓbolice dicam. nouo q; uerbo utar. ad explicandum sensum meū. peccatū qd̄ pri q̄m haberem intelligentiā absq; peccato erat. p ꝓuaricationē mandati incipiat in ēē peccatum. Pri querim̄ quę sit ista concupiscentia. de qua lex dic. non concupisces. Alii putant illud ēē mandatum. qd̄ in decalogo scptum est. ñ concupisces rem proximi tui. Hos aut̄ p concupiscentiam. omīs ꝓturbationes animę sigatas putam̄. quib̄ merem̄. & dolem̄. timem̄. & concupiscim̄. Et hoc apl̄s uas electionis. cui corpus templum erat spē scā. & qui dicebat. an experimentū quęritis eius q̄ ago in me loquit̄ xpc. & in alio loco. xpc nos redemit. ⁊ rursum. uiuo aut̄ iam non ego. uiuit aut̄ in me xpc. ñ de se loquit̄ ſ; de eo qui ꝓpt̄ peccata uult agere penitentiam. ⁊ sub ꝓsona sua fragilitatem describit conditionis humanę. quę duoꝝ hominū interioris & exterioris pugnantiū int̄ se bella ꝓpeut̄. Interior homo consentit q̄d̄ scpta est naturali legi. qd̄ bona sit. & scā. & iusta. & spīalis. Exterior: ego inquit carnalis sum uenundat̄ sub peccato! Qd̄ enī opor nescio. & ñ qd̄ uolo hoc ago. ſ; qd̄ odi. Si aut̄ exterior facit qd̄ non uult. & opat̄ qd̄ odit. ostendit bonum ēē mandatum & ñ se opari qd̄ est malum. ſ; qd̄ habitat in sua carne peccatum! hoc est inicia corporis & desideria uoluptatis. quę ꝓpt̄ posteros & sobolem insita ē humanis corporib̄! Et si fines fuerit egressa. uertitur in peccatum. S; unūquisq; consideret. & accusator sui fiat̄ re tacet̄ in cuiua uicio. q̄m & in sermone & in cogitatione & in calore corporis. sepe loquat̄ & cogitet &